

شرائط اشتراك :
سنه لکي ۳۵، آلتی آیانی
۲۵ غررشد

مما نك انبياء ايجونه :
سنه لکي ۱۰، آلتی آیانی ۶ فرائق. اعلان ايجون
اداره مأموری محمدذهنی بکه مراجعت ایدیلیر .

جریده نك انفس کاغده باصیلان و مقوده قوطیلاره
کونده دریلان نسخهلری سنه لک ابونوسی الشمس
غروشدر .

۹ خزیران ۳۲۷

شمه نك هر جفته نمر اولونور

صاحب امتیازی :
شهیندر زاده قلبلی
احمر ملیمی

اداره دتحریر محلی :
جفال اوغلی جاده سنده دائره مخصوصه در .
مخابرات صاحب امتیاز ایله جریان ایتعلی در .
نسخه سی هر پرده ۳۰ پاره در. لیکن اوزه رندن
بر آی یکمیش نسخه لر ایکی ودها سکیلری اوچ
غروشدر .

۲۵ جاذی الاخر ۳۲۹

خطر حرکتی طوتیور، کندی نظارتی بر افرسه، باشلا.
دینی ایشده عقیق قالیور.

هر برده اشخاص افکاری دکل، افکار اشخاصی
اداره ایدر. بزده ایه، مع التأسف قضیه بر عکس بولونیور.
نیچون؟ چونکه اورطه ده دستور حرکت اولاجق منتظم
بر منظومه فکریه یوق، بر پروگرام یوق.

تمنات خیر خواهانه به مالک اولمایان هیچ بر رجل سیاسی
تصور ایدیه من، زیرا بوبر فضیلت دکل، لاقلاً محافظه
موقع ایچون بر ضرورتند. لکن هنر تمنی خوان
اولمده دکل، افکاری تطبیق ایتمکده در. ایش یالکیز
تمنی به وحسن نیته قالسیدی عالده سفیل و مایوس
بر یحک بیه انسان بولونماز دی، زیرا که کندی سعادت
تمنی ایچمین بر آدم تصور ایدیه من.

افکار ایه دکل، اشخاص ایه اداره اولونمق
اضطرارنده بولونمده من [وهر انقلاب عقیقنده امثالی
کوریلن] شودورده، متانت اخلاق و حیاسنه یار
واغیارجه اعتماد حاصل اولان ذواتی، مساوی اداره
ویا خود فقدان اقتداری ثابت اولمده، باشلادی
ایشی یاری بر اقدیر ارق دیگر برایشه کچیرمک، اصلا
تقدیر و تحمین اولوناجق احوالندن دکلدر.

مادم که خلیل بک هم اتحاد و ترقی فرقه سنک و هم ده
فرق مخالفه تنک حرمت و اعتمادینه مظهر در، زمانمزه کی
احتراساته نظر آک بویوک بر موفقیته دیمک اولان بو
مظهریت صاحبی، روح سیاست اولان داخله نظارتندن
قالدیرمق، قایینه تنک قوتی آزالتمق دیمک اولمده هیچ ده
دور اندیشه بر حرکت صایلاماز.

شهبندر زاده فلهلی

اصد علمی

✻ ✻ ✻ ✻ ✻

انتقادات

ماصونلنک مدافعه سی

و

بزم مطالعه من

حکومات مشروطه ده حریت افکار وارد در.
هرکس کندنجیه حق و حقیقته موانق اولان فکری
مدافعه ایدر، وفکری جبر و حیل ایه دیگر لرینه
قبول ایستدیرمکه قالدیشهرق غیرک حریتنه تجاوز
ایتمکده نمائنه دوجار اولماز.

بزم فکر منجه اوروپانک مدنیت مادیسی بزه
نه درجه منفید و لازمه، مدنیت معنویسی ده اودرجه
مضر و بی لزومدر. بویانده ماصونلنی یکی بر عامل
تفرقه کوریوروز. دیگر بریسی بوفکرک عکسی بر
اجتهاده بولونه بیلیر، ناصل که محررین معروفه مندن
بریسی فرماصونلق « نامیه یازدینی مقاله ده ماصونلنی
تقدیر و تحمین ایدییور. اگر مقاله یالکیز اجتهاد
ذاتی من معان اولایدی، اونی تنقید و تحلیل لزوم
کورمنز دک. لکن مقاله ده بعض استنهادات و تمهیمات
وار که اونلری تمیق و تنویر ایتمک ایستییوروز.

مقاله تنک صاحبی و هم فکری، اگر حریتی
یالکیز بر زمردنک حق و امتیازی صورتنده تلقی
ایتمیورلرسه، بزمده بیکنمدیکمز فکری تنقید
صلاحیتنه مالک اولدینه منی تسلیم ایدرلر. ایتمه سرده
بو حق، هر فرد بشرک حقی در.

صاحب مقاله دیور که:

حال بوکه اوتندن بری اذهان عوامده بر مذهب ستم
ماهیتنده بر اذهان بولنان فرماصونلنک شوکا بوکا اسناد
و مال ایدلیله ملکته برفته ایقاعنه چالیدیلدینی بر زمانده
بوکی نصر یانده بولنق مکنز به یانینه کوروکله کیتیک قیلندن
بر صنیعه سیته ارتکابندن بشقه بر شیشه عمول اولماز.

صاحب مقاله تنک بویله بر حکمی و بر مسمی هانکی
حقیقته مستددر؟ ایکی آدم، برشی حقدنه مختلف
صورتله دوشونه بیلیر.

لکن بو اختلاف سیبیله یکدیگرینه مقاصد شنیعه
عطف ایتمه می در؟ کندینه بز: ماصونلنی اعتلای
ملیمزه، دساتیر دینه منزه منابر بولدق، ملتزمک
زاده ابداع و احتیاجی اولمایان خفی بر جمعیتی، سلامت
ملیه من ایچون تهلکلی کوردک. باخصوص «سبونیم»
آمالنک بوحنی جمعیتی، حتی افراد جیتیک خبری
اولمایه رقی آلت ایتمه مندن قورقدق. «دیرسهک»،
صاحب مقاله تنک بزی تشنیعه نه کی حقی اولور؟

شوراسی ده وار که هیچ بر لزوم حقیقی به منی
اولمایه رقی اوروپادن تقلیداً آلدینه من بی لزوم شیلر
بزده اویله برسوه استعماله اوغرا یور که آرتق مضرتی
ایکی قات اولیور. مثلاً ماصونلق اویله بر انهما کله
تمهیمه باشلانیلدی که لوجه لره امید احسان و منفعتدن
باشقا سائق اولمایانلر ده کیردی. بونلرک ایلاک ایشی
لوجه لره کوردکاری اشخاصی هر دیکله یانه افشا
ایتمک اولدی.

ماسون لوجه لرینه اغیار کیره من. شو حله ده
صوک بر سنده داخل اولان ماصونلری، فهرست
و پررجه سنه اعلان و افشا ایدن، لوجه لره آلتان
اوقیل آدلردر.

عبدالحمد زماننده اکثر مأمورینک املی انتسابله
تأمین موقع و منفعت ایدی. بو آدلر، عبدالحمدی
و مسلکنی سومر و بیلیمزکن یالکیز منفعت امیدیه
بنده اولیورلردی.

انقلابدن سوکرا هدف محترصین اتحاد و ترقی
جمعیتی اولدی. ده صوکرا ایسه هرکس تأمین
استقبالی ماصونلقده بولدی. دیمک که بو آدلر،
ماسونلنک اصول و مسلکی ایچون دکل، کندی
منفعت عادیله ایچون ماصون اولیورلردی. ارزو

بوتون مجموعه حیاتیه به نظر ایتسهک، عشقک،
حب حیا، آرزوی ذوق، حس انانیت شکلنده
متجلی اولدینتی کوریور.

اک ناچیز بر بوجکه، دماغی اعضاسندن عبارت
بر قورته، الیکزه بر چوب آلیکیز، تجاوز، حیاسنه
سوه قصد ایدیکیز. در حال اوندن قدرتی بتدیکی قدر بر
حرکت مقاومت کارانه ظهورینی کوره چککیز. اوت،
سزک ناچیز و ذلیل کوردیکیز شکل موجودیتنه، شکل
میشته، اودی حیات عاشقدر!

سامه منی اوقشایان، جیوبلدیلر بله بورغون دماغلره
تلی خوان اولان قوشلرک الحانلری، چیرینمالری،
هپ عشق تهلل، هپ عشق تبیل در.

یا انسان؟ زوالی انانی بو قدرطافرسا مختلری
افتحامه اجبار ایدن ندر؟ هانکی فرد بشر کصور
ایدیه بیلیر که، عقلی و محاکمه سی یرنده قالدیجه، بار
طافرسوز حیات آزادیکی مطلق، عدمی ترجیح
ایتسین؟

لکن عشق ندر؟ بومدهش و جازبه دار سؤاله

انجیق شو جواب ویریه بیلیر: عشق، وجودک نفق،
وجودک حقیقی در. عشق محض وجوددر.

بوجوابه قناعت ایدلم. وعشقه بوتون عشقمزله
سرفرو ایدرهک تظاهراتی بدقیقه چالیشلم.

عشقک اک بالا رتبه سی، انسانده کی عشق، و بو
عشق مرتبه قصواسی، انسان کاملک عشق در.
انسان، مرآت موجودیتی اولان کائناته باقار،
مرآتک مسیقی، ده دواوغریسی بصرینک جیادتی
درجه سنده، کندی هویتنده مجمل و مجموع اولان
آلایش وجودی، بومر آنده کوریور.

عشقک شدتی، کوردیکنک حالت بدیهیسی
و کندینک معرفتیه مبسوطاً متناهدر.

لکن آدمک مرآت سحر آمیزی یه آدمدر.
مرآت کائنات، شوعظمت و له رسانه رغما، فؤاد
آدمک جمع ابتدیکی کبرای عشقه آینه نام اولماز.
آدم کندینی، یه کندنده کوریور، یه آدمده کوریور!
هرکس عشقه قارشی حساسدر، هرکس جال
آدمی یه سهر. لکن بوجال، دیده غافله، بیکرله

دور دنجی کتاب

ارار آرم

باشقا چاره یوقدر. نه چاره که وجدان بشر، بوقدر
مختصر و مبهم بر مرقفه راضی اولامیور، عشقی
آکلامق، عشقی کورمک ایستییور!

عشق، کندیمی مجهول و مبهم اولدینی حله ده
هر مجهولی، هر مبهمی او ایضاح ایدییور.

«بوکائنات نه یه وار؟» دینه سوران وجدان
اندیشه ناک، عشق!، جوابی آلیور. «سبب خلقت
و ایجاد ندر؟» سؤاله یه جواب، عشق اولیور.

بحرم بعض سرائری اولقی طیبی در. فرماصونلق ایسه اون سکزنجی عصرده، که ظلم واستبداد مرتبه افراطه وارمشر. وبرطرفدن پاپاسلرک ایدی تسلطی کردن افرادی بوغه جق برینجه اعتساف قوتی اکتساب اغتبی، بواجی باشلی بلای مقاومتسادن تخلص کریان ایچون تأسیس اولشمدر. شبهه یوقدرکه دیده رولر، دالامبرلر، وواترلر کی، اهالی بی اشراء استبدادک ایدی تغلبندن قورتارمنی مقصد ایدینان و بولندقلری عصرک اعظم اولیای نعمتندن معدود اولان سروران ملت، کندی قوت و اهمیتلرندن خبردار اولیان خاقی ایقاپ ایچون عقد انجمن مشورته مجبور ایدیلر.

اودور ایسه — بر نمونه سی بزمده کوراش اولان دور اعتساف کی — بر دور ظلم وعدوان ایدی که بزمده کی جاسوسلره مقابل اوزمان [لتر دوقاشه ادیتلان، هر حکمداری حاوی آجیق ورقلر واردی. آتی حامل اولانلر ایستکلری آدمک اسنی بازار وابستکلری محبسه التا ویا محله اجلا ایدیلدی. ایسته بو حکم مطلقدن قورتولاق، او حکم مطلق قوتی اجماعه متوقف ایدی. آتی ایسه [فرماصون] لوجه لری در عیده ایدی. افرادی حسن انتخاب وانتخاب ایستکلری مقصد معززه تیریک ایدرک نهایت ۸۹ انقلابی وجوده کتیدی.

ماصونلق، انکلترونک جدی ووقور انسانیتپرورلری، فرانسه اختلالی حاضرلایان حرارتلی عشاق حرقی آلرنده قالدینی مدتیجه فی الواقع جهل واستبدادی بیقان عامللردن بریسی اولدی. اختلاللرک موفقیتله نتیجه نمسندن سوکرا ایسه آمالی مجهول آدمک، بانکرلرک واسطه موفقیت بیلدیکی آلتردن بری اولدی.

تمامیه بی طرفانه محاکمه ایده بیلیمک ایچون اسقوجیه وانکلز ماصون مذهبیه دیکرلری آیری بری تدقیق ایدلم.

اسقوجیا مذهبی، انکلزله مخصوص برمتانت تفکر سبیلله ادیان ایله جوق اوغراشامشدر. زمان تأسندن بری بومذهبک اکثریت سالکینی «خراندیش و فقط ده بیست [وجود الهی تصدیق ایدن] قرال طرافدار، انکلز هیئت اجتماعیه سی عناصر اساسیه سی حقدنه محافظه امالی» بونومشدر. انکلز مذهبک هر عصرده برقاج کره مسلاک سیاسیسی تبدیل ایدیکی

بز، آنسیقلوبه دیلر حقدنه کی مطلقیتله ویریلن بو حکمی هیچ ده دوغری بولیورز. واقعا آنسیقلوبه دیلر ده کی مباحث ریاضیه وعلوم طبیعییه عائد مواد ایچون بویه بر حکم دوغری ایسه ده استنتاجات فلسفیه ومسائل معنویه حقدنه ده عینی صورته دوغری می در؟ قوتوایکلر طرفندن یازمش بر آنسیقلوبه دی ایله حراندیشلر ویا خود پروتستانلر طرفندن یازیلان بر محیط الامارف آراسته بوکی مباحثه فرقلر وار. باخصوص بو آنسیقلوبه دیلر ده بزم وجدانیات ومعنویات حقدنه اویه حکملر وار که بونلری نه مسلمان ونه ده بی طرف برمدقق صفتیه دوغری بولیورز.

صاحب مقاله :

جمیته بعض شرائط دخولیه رعایت اتمک قیدیه انتساب ایدیلور، وانتساب ایدلجه جمیتک اسرارای فاش ایدلم که بین وریاور.

بواسرا ایچون؟ حریت انسانیه نک میدانه جیقامادینی، استبداد وتعصب حکمفرما اولدینی زمانلرده بر جمیتک بین ایله کیزلیمه سی لازم اسراری اولایلیر. لکن بوکون اوروپاده بریدندارایله بریدنسزک حقوق وحریتجه هیچ بر فرق یوق. معیوب ویا خود مضیر اولمایان شیلر، نمدن اسرار نامیه کیزلی قالمالی و بین ایله اخفاسی مجبوری اولمالی؟ اگر ماصون جمیتی، یالکز «آماون وشفقت» جمیتی ایسه، بر سوری افسانه وخرافه لره، اسرارلره ویمشله هیچ بر لزوم قالمادی. دیمک که جمیتک کندیجه خیرلی بولدینی و فقط افشایدیمدیکی شیلر وار. بز بوخیرلی شیلرک حقیقه حقدنه خیرلی اولوب اولمادینی نه ایله واصل محاکمه ایدلم؟ بوکی احواله، علاقه دارانک حسن شهادتی کافی گلر، صانیرز. بو، کولونج بر «مصادره علی المطلوب» اولور. دعواچی قاضی اولورسه، ویره جکی حکم مقبول اولاماز.

صاحب مقاله دیور :

هی بر جمیت خصوصیه نک کندیته مخصوص وانرا دینه

ایتدیکی قدر منفعت استحصال ایده مینلر، رفیقلرینک اسملرینی اعلان ایتدیلر. بوشکلده بر ماصونلقدن مضرتدن باشقانه بکنه بیلیر؟ مأمورین ایچنده ماصون صنف ممتازی، شکلیله یکدیگری وظیفه خارچنده قالان اسباب دولایسیله حایه ایدن یکی بر انتساب صنفک پیدا اولماسی، البته بووطن ایچون مضردر.

زواللی وطنمزه ذاتاً سوریلره مذهب و مسلاک کی عوامل اختلاف وار. بونلر کافی دکلشده برده ماصون اولان، ماصون اولمایان کی یکی رشکل اختلافی موافق بولماق، عجباً مطلقاً معیوب بر شی می در؟ رجا ایدر، مصادمه افکاردن بارقه حقیقتک جیقا جغه قائل اولامده مباحثه تحقیرات قارشدر مایلم. صاحب مقاله جه ماصونلق مقدس برشی ایش. یک اعلا، هرکس اعتقادنده واعتقادی مدافعه ده حرر. لکن صاحب مقاله، بزم پیغمبرمزک نبوتی هیسته رای عضلی خسته لکی عدایدن مورخ «دوزی» بی تحسین ومدافعه ایتدیکی وقت یعنی اسلامی شایه دار اتمک ایسته بن برآمده طرفدار جیقینی زمان، کندیسی اتهام وتحقیر ایدن اولدی می که بوکون کندیسی ماصونلنی تنقید ایدنلری تحقیر قالدیشور؟

صاحب مقاله، ماصونلنی مدافعه ایدیور. دیدکایا، بوراسی اونک حق در. لکن بومدافعه بی تدقیق ایله فکرمنی سوبله مکده بزم حقدنر. صاحب مقاله دیور که :

آنسیقلوبه دیلر کی اطلاعات بشری سحاب ریب وکندن تخلص ایله ساحه منوره حقیقه ایصالی درعهده اتمش مؤلفانن ده طوغری، ده بیطرف بر منتج تصور اولنه ماز. بزرا آتله هیچ بر وقت، هیچ بر صورتله کذب، افترا، تغلیط کی اغراض نفسانیه خاصه لری فرجه یاب دخول اولنه ماز. بالعکس اوکتابلری تألیفندن مقصد کافه اطلاعات و تلقینات وعتناده خلق صوابه ارشاد و غایه ایسه معلومات بشری علی قدر الطافه توسیع واکالدر. بناءً علیه بزمه [فرماصونلق] میبندده آنلرک مسرودانندن استعانه واستفاده اتمک ایتدیورز.

برده ایله مستور اولدینی حالده کورونیر.

اگر هر انسان، کندی جالانک حقیقتی، یعنی مرآت آدمده رونما اولان نور عشقی، بوتون قوتیه کوره بیلسمیدی. بوعالمده عقلی باشنده کیمسه قالماز، کائنات، شوریده لره، مجذوبلرله دولاردی!

جالاک بومرته لاهوتیسی انجق انسان کاملر کورییور، بوذوق آنجق اونلرک فداکارلغه مکافات اولیور. لکن بوتون انسانلر، وهله متفکر وحساس شاعرلر، موسیقی شناسلر، رساملر، حقیقه کورده مدکبری کبرای جالی، روحلریله حس ایدیورلر. برکون، جذبهیه یک مساعد، غایت حساس بردادرله، ایتالیان اورا قومانیاسنک براووتی تماشیه کیمشک. «قاوالاریا روستی قانا» یعنی کوی شوالیه انکی، قهرمانانی نامنده براویون ویریلیوردی. پرده آچیلمازدن اول، تنور، یک لعیف برصدایله شومالده برنشدیه او قویوردی :

ای لولا! ای کونشک محبتله سلامدینی .
انجق آچیلایمیش بیاض جیچک .

سنک کل کی پنه دوداقلری اریه بیلن ،
برکونده ابدیت قدر یاشار !

❀ ❀ ❀

اگر آفتاب وصالکده فان لکملری کوروایره ،
سنک ایچون اوله نه هیچ کیسه آجی باز ،
سغز جنت . نمه لازم ،
بزرا که سعادت ، سنی کوردیکم برده در !

آرقداشم . آغلیوردی ویدیوردی . . . . عشق!
ای نور ابدی ، ای نور سیاه ! هب سن ، سوبله بن
سن ، سوبله بن سن !

بوروجنواز صدا ، ینه سن . اوسن که : هر
جنونک آغزندن :

وارکیت لیلا . . . .

وارکیت ، بن مولامی بولدم !

دیرسک . هیات که ، افسوس که ، ای عشق ، یالان
سویلیورسک ، سن سنی الی الابد سو مکالی الابد آرامغه ،
الی الابد بولامامغه محکومسک ! ای قدرت بی نیاه ،
ای عظمت حوصله سوز ، ای کبرای دهاشکن ! سن سکا
زبون ، سن سکا محکومسک !

برتیارو همنه سنده اوقوان ، دیکه مه سنی بیلن
قولاقله برهاتف حکمت آموز اولان بونشیده ،
هیچ شبهه یوق عشقک الهامی ، عشقک فریادی ایدی .
«برکونده ابدیت قدر بشامق ! . . . . اوت . . .
برکونده دکل ، حقیقت جمالی بر آن کورن ، بر آن
ایچنه ازلیتلری ، ابدیتلری صغدیورر . بو آن ایچون
ابدیتلری فدا ایدر !

هر هانکی اسم وشکل آتنده اولورسه اولسون ،
بشرتی سوق ایدن عشقدر . صابرو قاهر اولان عشقدر ،
فضیلت ، عشقک ردای جالیسی ، ردائت ، ردای
جالایسی در !

انسان کامله عیان اولان دیدار عشق ، حجابات
کشیفدن عاری در . صاحب حسن طبیعت بر آدم ،
برغنیچه نظر ایدر ، اوراده بر نور بدیع ، برشله جال
کوریر ، فقط صائیرمی سکز که بر انسان کامل کوردیکی
نورایله او آدمک کوردیکی نور و قوت تجلی وتظاهر ، اعتباریه
سیاندر ؟ هیات ! اگر انسان کامله عیان اولان حقیقت ،
انسان عانله عین حالده عیان اولسایدی ، هیچ شبهه